

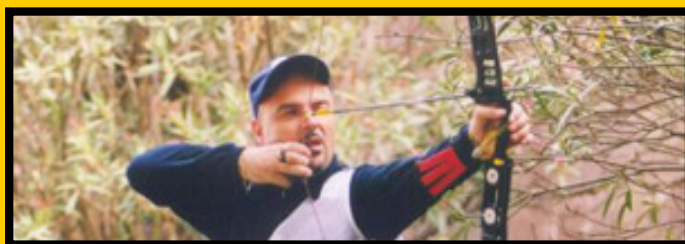
L'Open de Montjuïc es mereix un homenatge

Ja portem 10 *Opens* però cada vegada s'ens fa més difícil i carregós. Començar una nota així no sona massa optimista, però és el que se sent el dilluns pel matí següent. Malgrat l'èxit evident de la prova, el cansament acumulat dels que ens ocupem de la feinada extraordinària que suposa no solament organitzar, si no ja muntar i desmuntar aquestes maleïdes 24 dianes, es va fent més evident. Estem molt contents del que ens han aportat, a tots, a arquers i federatius. Qui pugui recordar el que era el Tir de Camp a casa nostra l'any 97, i el que poc a poc ha anat esdevenint, mercès a l'ajut extraordinari que hem rebut de tots aquells que de fora van començar a freqüentar l'*Open* ja des del 98, s'adonarà fàcilment de quin és l'origen d'aquest progrés.

La llista de noms, a risc d'oblidar algú, l'obre sense cap mena de dubte en **Fabrice Haller** a qui vaig conèixer en el Campionat d'Espanya de Tir de Camp, a Les Preses, el 1997, tirant en la mateixa colla. Ell va ser l'ambaixador que va portar **Yves** i **Marie-Thé Cadville**, **Roberto Gotelli**, i **Jean Winterstand**, entre molts altres arquers, a l'*Open* del 98, que representa l'inici realment històric d'aquesta competició internacional. Aquell *Open* del 98 va establir unes bases de sortides a competicions a França que han marcat el nostre calendari els darrers 10 anys. Més endavant, el 2000, s'hi afegirien els nostres amics sards, encapçalats per **Paolo Podighe**, avui vicepresident de la FITARCO, que ens ha permès ampliar encara més el nostre ventall de possibilitats. La darrera i més recent de totes el curs de **Vincenzo Scaramuzza** de fa deu dies.

Roberto Gotelli i Marie-Thé Cadville

Paolo Podighe

Igualment a títol personal, si avui sóc membre de la Comissió de Camp i 3D de la EMAU, ho dec més als amics que he fet a l'*Open*, que a cap altra cosa.

Espero que algun dia es pugui rendir l'homenatge que es mereix a aquest *Open*, per damunt de cap persona o nom.

L'any vinent no es farà, ens mereixem un altre descans, tot i que aquesta edició amb l'extraordinari ajut del **Santi Cuello** i del **Gabriel Blázquez** se'ns hagi fet menys feixuc. Però l'**André Llong** ens ha promès prendre la torxa i organitzar el Fort de Bellegarde tal dia com ahir de l'any vinent. A veure si pel 2009, el **Santi** i el **Gabriel** ja volen sols i sense paracaigudes. No els deixeu d'animar.

A banda d'amistats, relacions personals, i possibilitats de fer avançar el tir amb arc a casa nostra, l'**Open** va inaugurar un sistema de formació d'equips que després es va exportar a l'experiència de les quatre edicions del *Challenge Méditerranéen*.

Yves Cadville i Fabrice Haller amb el seu fill en la seva darrera participació el 2004

El sistema obert de formació d'equips de l'*Open* permet premiar l'excel·lència esportiva, més enllà d'una simple puntuació. En els mètodes tradicionals de formació d'equips, aquests es componen amb un arquer de politges, un de recorbat, i un d'arc nu; o bé es limita a un sol compost, o s'imposa la presència d'una dona o d'un jove; de manera que el resultat de l'equip és la simple suma de les puntuacions obtingudes per cada component de l'equip.

En el sistema emprat en l'*Open* un arquer, o més encara una arquera, de nivell avançat pot destacar clarament per sobre d'un altre arquer de major puntuació però de menor excel·lència esportiva. Això queda abastament palès enguany amb els primers llocs en la llista de resultats absoluts compensats. El primer per al longbow de **Glòria Sangenís**, actual subcampiona del món, amb uns extraordinaris 252 punts, el segon per al recorbat no menys extraordinari de **Frédérique Helmer** amb 319 punts, i el tercer per a la nostra promesa femenina en arc nu, **Cristina González**, amb 261.

Josep Gregori i Font

Octubre de 2007